

Scénář k rozhlasové reportáži - Jarmila Semitánová

30:30- 30:35

“Osmsetdvacet se hlásí k výslechu a jak jsi to neudělala, už jsi ji měla.”

Toto je životní příběh paní Jarmily Semotánové, pamětnice z Jihlavy.

00:06-00:33

„Narodila jsem se v minulém století, v třiatřicátém roce, sedmadvacátého října 1933, když zrovna se dostal Hitler, jo vlastně se stal kancléřem v Německu a začali dělat zle, protože Němci, do té doby byl klid, to byl v Československu klid.“

Z rodného Znojma musela Jarmila s rodinou uprchnout během zabrání pohraničí.

4:46-5:10

“No já jsem byla malinká, mně bylo 5 let, a jak jsme začali běžet, tak mě začalo bolet a já jsem nemohla dejchat. Tak mě tatínek vzal na záda a říkal, musíš mě držet, ale nesmíš mě škrtit, abych mohl dejchat, abych mohl rychleji jít. A tak my takovýmhle způsobem jsme se dostali z toho Znojma”

Po útěku žila rodina paní Semotánové u sestry maminky, paní Jarmily, v Boskovicích u Brna, kde kvůli nedostatku prostoru spali na slámě v kuchyni.

Po válce se celá rodina vrátila zpět do Znojma. Kvůli snaze rodičů uprchnout před okupanty byla Jarmila s rodiči potrestána.

18:40-18:53

“Tak on potajmu chtěl s maminkou a těma třema bratříčkama, kteří byli podstatně mladší než my, chtěli přejít hranice. Já je šla jenom doprovodit.”

Ale bohužel byli chyceni. Otce poslali na 11 let do vězení, matku na 3 roky a sama Jarmila si musela odsedět 10 měsíců.

26:40-27:17

“Za celý den jsme si nesměli sednout, jediné v momentě, když jsme dostali jídlo, tak jsme si mohli jít sednout na zem. Měli jsme jenom slámník a jednu smradlavou deku každé, bylo nás tam pět, a měli jsme tam jen ty slámníky a museli jsme to složit a celý den chodit. nesměli jsme se ani opřít o zed’ a to už přišel a práskl klíčkama do těch plechovějch dveří. ”

Paní Jarmila se z vězení vrátila ke svému manželovi a dnes žije se svou dcerou v Jihlavě.